ליקוטי עצות — ציצית

צִיצִיתא. צִיצִית שְׁמִירָה לְנָאוּף, וְעַל־יְדֵי זֶה נִצּוֹלִין מֵעֲצַת הַנָּחָשׁ, שֶׁהֵם דִּבְרֵי עֲצוֹת רָעוֹת שֶׁל הָרְחוֹקִים מֵעֲבוֹדַת ה', שֶׁהֵם מוֹנְעִים הַרְבֵּה מִלְּהִתְקָרֵב אֶל הָאֱמֶת. וְזוֹכִין לְקַבֵּל עֲצַת הַצַּדִּיקִים וְהַנִּלְוִים אֲלֵיהֶם, שֶׁהֵם בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית. וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לֶאֱמֶת וְלֶאֱמוּנָה וּתְפִלָּה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנִסִּים, וְעַל יְדֵי זֶה תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה מְהֵרָה, וְיִזְכֶּה לְפַרְנָסָה, וּלְהָבִין הֵיטֵב בְּכָל מָקוֹם שֶׁיִּלְמֹד. עַל־כֵּן צְרִיכִין לְזָהֵר מְאֹד בְּמִצְוַת צִיצִית, וּלְכַוֵּן בִּשְׁעַת עֲטִיפַת הַצִּיצִית הַקְּדוֹשִׁים וּבִרְכָתָן, שֶׁיִּזְכֶּה לְכָל זֶה עַל־יְדֵי הַמִּצְוָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת: (לק"א סי' ז' אות ד')

ב. צִיצִית הֵם בְּחִינַת הָרוּחַ חַיִּים דִּקְדֻשָּׁה וְעַל יָדָם מַשְׁלִימִין כָּל הַחֶסְרוֹנוֹת עַל יְדֵי אֲנָחָה, וּמַכְנִיעִין הָרוּחַ חַיִּים דִּקְלִפָּה, רוּחַ סְעָרָה, רוּחַ הַטֻּמְאָה, וּמַפְרִישִׁין וּמְגָרְשִׁין הָרָע מִן הַטּוֹב מִכָּל הַמִּדּוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה מַכְנִיעִין הַחוֹלְקִים [וְ]הָרְשָׁעִים וּמַשְׁפִּילִין אוֹתָם עֲדֵי אָרֶץ: (לק"א סי' ח' אות ח')

ג. צִיצִית הוּא בְּחִינַת הִתְגַּלּוּת מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה, וְעַל־יְדֵי זֶה נִכְנָע וְנִתְבַּטֵּל מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל הַדְּבֵקִים בְּמַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה מְקַבְּלִים חִיּוּתָם מִשָּׁם, וּמַמְשִׁיכִים שֶׁפַע וַעֲשִׁירוּת גָּדוֹל וּבְרָכָה עַד בְּלִי דָּי: (לק"א סי' מ"ט אות ז')

ד. עַל־יְדֵי שֶׁנִּזְהָרִין בְּמִצְוַת צִיצִית זוֹכִין לִתְפִלָּה וְלִתְשׁוּבָה בְּכָל לִבּוֹ, וּמַמְתִּיקִין הַדִּינִים, וְזוֹכִין שֶׁיִּתְגַּלּוּ לוֹ סִתְרֵי תּוֹרָה: (שם)

ה. עַל־יְדֵי מִצְוַת צִיצִית מַמְשִׁיכִין תִּקּוּן צְמָצוּם הַמֹּחִין, שֶׁלֹּא יֵצֵא מֹחוֹ חוּץ לַגֻּבוּל כְּשֶׁמַּגְדִּיל דַּעְתּוֹ לְהָבִין הָרְמָזִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַמֵּז לוֹ בְּכָל יוֹם עַל־יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבָּעוֹלָם שֶׁיִּתְקָרֵב אֵלָיו (וְעַיֵּן דַּעַת ל"ו ול"ז וְזָכְרוֹן ד'). וְעַל־כֵּן צִיצִית קֹדֶם לִתְפִלִּין, כִּי צְרִיכִין לְתַקֵּן מִקֹּדֶם צְמָצוּם הַמֹּחִין, שֶׁלֹּא יֵצֵא הַמֹּחַ חוּץ לַגֻּבוּל, וְאַחַר כָּךְ יְכוֹלִין לְהַגְדִּיל דַּעְתּוֹ לְהָבִין הָרְמָזִים שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִיא בְּחִינַת תְּפִלִּין: (לק"א סי' נ"ד אות ג')